

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

06 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte

Iurie Diaconu,

Judecători

Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătorei Drochia din 07 martie 2019 și deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Bălți din 26 iunie 2019, declarat de avocatul Meșca Emilian și de inculpatul

Pălii Veaceslav XXXXX, născut la XXXXX, originar și locuitor al s. XXXXX, r-nul XXXXX, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 10.01.2018 - 27.04.2018,
instanța de apel: 06.06.2018 - 30.10.2018,
instanța de recurs: 08.02.2019 - 13.03.2019.

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Drochia din 07 martie 2019, Pălii Veaceslav a fost condamnat în baza art. 190 alin. (1) Cod penal la amendă în mărime de 550 unități convenționale, echivalente cu 27.500,00 lei.

De la Pălii Veaceslav s-a încasat în beneficiul lui XXXXX XXXXX prejudiciul material cauzat prin infracțiune în sumă de 35.121,09 lei.

A fost menținut sechestrul pe autoturismul de marca/model „Nissan Primera”, n/î XXXXX, anul fabricării 1994, aplicat prin încheierea judecătorului din 21.05.2018, până la executarea acțiunii civile.

2. Instanța de fond a constatat că Pălii V., în perioada de timp din luna mai 2013 până în luna octombrie 2015 având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, conștientizând caracterul social periculos al acțiunilor sale, inducând-o în eroare pe victima XXXXX XXXXX, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase privitor la unele situații născocite din viața sa, precum că ar avea unele probleme cu organele de ocrotire a normelor de drept și că are nevoie

de bani, având un comportament dolosiv și viclean față de victimă, punând în bază relațiile personale stabilite între el personal și victimă, care, la rândul lor, au avut în suport de relații de prietenie și concubinaj, având amprenta încrederii, inducând-o în eroare pe XXXXX XXXXX locuitoare al or. Glodeni, str. Bănulescu Bodoni, creându-i o falsă a realității, realizând transmiterea voită, a dobândit de la ultima bani 88.117 ruble rusești (de către partea vătămată au fost indicate doar 100.000 ruble rusești), și anume: la data de 08.07.2015 -3027 ruble rusești echivalent, care conform cursului valutar al BNM cu 1005,27 lei, la 18.06.2015- 10.000 ruble rusești echivalent, care conform cursului valutar al BNM cu 3426,0 lei, la data de 23.06.2015- 23.000 ruble rusești, echivalent, care conform cursului valutar al BNM cu 8144,30 lei, la 04.09.2015 – 10.090 ruble rusești, echivalent, care conform cursului valutar al BNM cu 2962,42 lei, în decembrie anului 2013 - 6000 ruble rusești, echivalent, care conform cursului valutar al BNM cu 2379,0 lei, în anul 2014 – 20.000 ruble rusești, echivalent, care conform cursului valutar al BNM cu 7418,0 lei, în decembrie 2015 – 10.000 ruble rusești, echivalent, care conform cursului valutar al BNM cu 2844,0 lei și la 01.08.2015 - 6000 ruble rusești, echivalent, care conform cursului valutar al BNM cu 1761,60 lei, și în anul 2015 - 200 euro, echivalent, care conform cursului valutar al BNM cu 4180,50 lei și 1000 lei, iar în total banii în suma de 35121,09 lei, care i-au fost transmiși atât prin intermediul serviciilor bancare, cât și înmânați personal, pe care Pălii V. i-a însușit și s-a eschivat de la achitarea acestor bani, prin ce i-a cauzat părții vătămate o daună material considerabilă în suma de 35.121,09 lei.

Instanța a reținut că inculpatul a pledat nevinovat negând comiterea faptelor imputate, și a declarat că pe XXXXX XXXXX o cunoaște din anul 2013, ultima inițial se afla la domiciliul, iar apoi a plecat la Moscova. Banii transmiși de ea erau transferați pe numele lui și erau folosiți în scopurile lui XXXXX XXXXX, așa cum erau: achitarea serviciilor comunale pentru apartamentul său de pe adresa or. Glodeni, str. Bodoni, 8/1, revizia tehnică a automobilului marca/model „Școda Superb”, care îi aparținea lui XXXXX XXXXX Când ultima revenea în țară, el îi transmitea restul. A declarat, că îi transmitea lui XXXXX XXXXX banii rămași și facturile, bonurile de plată. Din banii dați transferați de XXXXX XXXXX nu a folosit nimic în scopurile personale. Lui i-au fost transferați 20.000 ruble rusești, 10.000 ruble rusești, 10.000 ruble rusești, 3000 ruble rusești, suma concretă nu o ține minte. Nu au purtat discuție cu XXXXX XXXXX privind restituirea sumei de 41.000 lei.

Ca probe de confirmare a faptelor și vinovăției inculpatului, procurorul a invocat declarațiile părții vătămate XXXXX XXXXX, declarațiile martorului Tașciuc D., Tașciuc V., Tărîță E., Ceaica L., Ceaica S., documentele dosarului.

Astfel, fiind audiat în ședința de judecată partea vătămată XXXXX XXXXX, a declarat că, cu Pălii V. care este din s. Hijdieni, r-nul Glodeni se cunoaște din anul 2013. A fost o înțelegere între ei sa creeze o familie împreună, dar au fost minciuni, nu a fost o realitate. În luna august 2013, Pălii V. a sunat-o pe la orele 06⁰⁰ dimineața si i-a cerut 1000 de lei pentru jocuri de aparat. Apoi

iarna, în luna decembrie, când venise de la Moscova peste 3 luni acasă, a mai cerut o suma de 6000 ruble rusești. În anul 2014 ea a venit acasă și, iară Păli V. s-a apropiat de dânsa și a cerut banii în sumă de 20000 ruble rusești, pe care le-a dat lui în or. Glodeni, în centru, în fața la „Tavira”. I-a invocat faptul ca are datorii. A mai cerut încă 10000 ruble pentru ca să facă mașina moșului. Ultima suma pe care a luat-o, a fost în luna decembrie 2015. Tot în 2014 a cumpărat automobilul de marca/model „Skoda Superb”. În anul 2014-2015 a nimerit în accident rutier cu Pălii V., care era ca pasager, și el a tras frâna, de la ce a pălit mașina, reparația mașinii a costat-o 3400 euro. El a spus ca sa nu-l dea în judecată deoarece el pleacă peste hotare și a promis să-i restituie banii. Ea din nou a plecat la Moscova și a venit peste 4 luni, în primăvara 2015, a luat mașina de la reparație și i-a dat încă o sumă de bani nu ține minte cât. Pe urma, fiind la Moscova a transferat banii lui Pălii V., care spunea că a fost prins beat la volan și profitând de încrederea sa care avea fata de el, tot afirma că va fi arestat și are nevoie de bani. Atunci eu i-am dat suma de bani de 20000 și 30000 ruble prin transfer, pentru ca să facă curățirea mașinii, și care nu a fost făcută. Ulterior, de la fiul ei Tașciuc V., Pălii V. a luat 200 euro spunând ca ea cunoaște pentru ce, însă ea nu știa de acest fapt. A mai luat de la fiul ei și 6000 de ruble rusești, pe cuvântul lui. A cerut banii, spunând că ii trebuie urgent, deoarece a lovit pe un băiat și i-a rupt mâna. Anterior aceasta sumă, Pălii V. a cerut-o de la dânsa și ea nu i-a dat acestea bani, iar fiul ei ia dat acești bani lui Pălii V. La 01.08.2015 i-a împrumutat bani lui Pălii V. să-și scoată aurul lui din lombard. A întrebat când o să-i întoarcă banii iar el spunea că o să plece la Moscova și o să-i întoarcă banii. Când ea îl telefona, el nu răspundea la telefon, dintre care toate cheltuielile erau după dânsa. Ultima dată a fost în noiembrie 2015, când i-a dat banii. Banii care i-a dat lui Pălii V. îi aparțineau ei și fiului ei, din businessul lor comun, ultima data când a fost la Pălii V., în luna mai anului 2016, la serviciu, ea l-a preîntâmpinat că „îl dă în judecată pentru banii datori”, el i-a răspuns, daca ea a scriu plângere, el este fost polițist, că ea cunoaște reputația lui și de aceea, a spus, ca o sa pună capătul zilelor sale. Banul ei era jucat în cazinoul, despre ce știa, deoarece ea îl scotea din cazinou. În total a împrumutat lui Pălii V. banii în sumă de 6400 lei, 200 euro și 100 000 ruble rusești. După ce a scris plângerea a venit sectoristul, care l-a chemat pe Pălii V. Ultimul a telefonat-o și a rugat-o să-și retragă plângerea, a impus-o sa retragă plângerea și îi promitea să-i întoarcă banii. Promisiuni erau și în privința mașinii ca o să repare. A fost umilita la politie deoarece Pălii V. avea cunoscuți la poliție. I-a venit răspunsul de la poliție că sunt relații civile și să se adreseze în instanța de judecată, însă ea nu era de acord si, din nou, s-a adresat cu o plângere. A solicitat ca Pălii V. să-i întoarcă toți banii, suma prejudiciului cauzat este pentru dânsa o pagubă considerabilă.

Nu vrea banii lui Pălii V., vrea doar banii munciți de ea, banii care i-a împrumutat lui Pălii V., care plângând a rugat-o să-i împrumute. Susține cererea de chemare în judecată în sumă de 41690 lei. Să fie pedepsit Pălii V. conform legii și banii să-i fie întorși, pedeapsa la discreția instanței. Cunoaște materialele cauzei din spusele anchetatorului Russu. Nu a făcut cunoștință cu dosarul

deoarece nu are nevoie deoarece a spus adevărul. Fiindu-i prezentat ei ordin de eliberare a numerarului cu nr. 100363010011 din 03.06.2015 la (f.d. 40, 41), a explicat, că suma de 23000 lei ea i-a transferat-o lui Pălii V. pentru faptul că ultimul a sunat-o și i-a spus, că „a căzut la poliție fiind în stare de ebrietate la volan”. El a cerut suma mai mare dar ea nu a avut de unde. La f.d. 42 - ordin de eliberare numerarului nr. 100363010011 din 18.06.2015, sânt transferați bani pe numele lui Pălii V. în sumă de 10000 ruble tot pentru același caz. La f.d. 39 este asigurarea tehnică, aceasta sumă nu era inclusă în suma prejudiciului. Bani în sumă de 57000 ruble i-a dat în mână lui Pălii V. Nu are recipisă, deoarece Pălii V. niciodată nu i-a spus că suma nu va fi întoarsă. A dat la poliție deoarece nu-i restituia banii. Prejudiciul pentru dânsa este unul considerabil, deoarece este banul muncit de ea.

Fiind audiată în ședința de judecată martorul Tașciuc D., aceasta a declarat că în timpul când Tașciuc C. se afla la Moscova Pălii V. nu locuia în apartamentul ei. De fiecare dată ea avea grijă de apartament său feciorul mai mic și totodată achita și servicii comunale.

Martorul Tașciuc V., a declarat, că nu este în relații de rudenie cu Pălii V., iar partea vătămată îi este mamă. Cunoaște că Pălii V. a făcut cunoștință cu mama lui, că sunt în relații apropiate. Cu 3-4 ani în urmă el i-a văzut mai des împreună, vorbeau mai des că Pălii V. venea la ei acasă în or. Glodeni, str. Bodoni, 8, ap. 1. Pălii V. rămânea pe noapte, după care mama pleca peste hotare, Pălii V. nu venea în apartamentul dat. Au fost cazuri când Pălii V. personal de la dânsul cerea bani în noiembrie-decembrie 2013-2014 în centrul or. Glodeni. Așa, Pălii V. s-a apropiat de dânsul și a cerut în împrumut 600 lei spunând că are nevoie să achite amenda pentru încălcarea, regulilor circulației rutiere, și el i-a dat acești bani. A două oară i-a dat 5000 ruble rusești tot în centru or. Glodeni, i-a împrumutat lui Pălii V., spunând că are nevoie de bani care la fel el i-a dat acești bani. Un pic mai târziu mai erau 2 cazuri când inculpatul a împrumutat bani de la mama și deoarece, aceasta era peste hotare acești bani i-a dat odată 50 euro și odată 100 euro în două bancnote a câte 50 euro, l-a sunat mama prima dată și i-a spus să-i transmită inculpatului 100 euro. A două oară când Pălii V. s-a apropiat de el și a cerut 50 euro, el i-a spus că a vorbit cu mama și ea a spus că este de acord să-i dea acești bani, el a telefonat-o pe mama, dar ea nu a răspuns și el l-a crezut pe Pălii V. și i-a dat acești bani, apoi când a discutat cu mama a înțeles că ea nu este de acord. El i-a spus că deja din banii ei i-a dat 50 de euro și mama la sunat pe Pălii V. La anul nou 2013-2014 mama a venit acasă, au sărbătorit și apoi ei au plecat împreună peste hotare. Apoi el i-a spus lui mama că banii i-au fost împrumutați lui Pălii V. și el nu i-a restituit banii.

În ședința de judecată Tăriță E., fiind audiata în calitate de martor, a declarat că a auzit cum XXXXX XXXXX vorbea la telefon, care i-a spus că vorbea cu Pălii V. Discutau despre bani, XXXXX XXXXX a început să plângă, ea nu ține minte evenimentul care a avut loc cu mulți ani în urmă în privința banilor. XXXXX XXXXX plângea, spunând că a dat banii lui, făcând un bine.

Martorul Ceaica L., în ședința de judecată a declarat că, cu XXXXX XXXXX este relație de rudenie, este mătușa lui. Pe Pălii V. îl cunoaște că era cunoscut cu ea XXXXX XXXXX Cunoaște faptul că Pălii V. este dator cu bani lui XXXXX XXXXX Aproximativ, primăvara anului 2014, s-a întâlnit în centru or. Glodeni în fața farmaciei „Familia” la care au întrebat-o dacă are să-i schimbe 20000 ruble rusești. A spus că nu are, apoi a întrebat-o pe XXXXX XXXXX, ea i-a răspuns că trebuie să-i împrumute lui Pălii V. însă pentru ce nu știe. S-a întâlnit în centru or. Glodeni cu Pălii V., în fața barului „Tavira”, s-a salutat cu el și Pălii V. l-a întrebat dacă l-a văzut pe Tașciuc V. și i-a spus că a plecat cu motocicletă în vale și l-a întrebat de ce s-a întâmplat la care Pălii V. i-a spus că el trebuie să-i transmită 200 euro. Pe Pălii V. îl cunoaște de aproximativ 5-6 luni și 6 ani. Pălii V. era permanent cu XXXXX XXXXX, o petrecea și o întâlnea la serviciu, permanent vorbeau la telefon. Mai multe ori a fost la odihnă cu ei, la volanul automobilului ce aparține lui XXXXX XXXXX, era mereu ultima. Peste câteva zile a telefonat-o pe XXXXX XXXXX și ea era mâhnită, spunându-i că nu poate scoate banii de la Pălii V. El i-a spus să nu-i dă banii deoarece el joacă la aparatele de noroc. Ea i-a spus că Pălii V. îi este dator cu 100000 ruble rusești, 6000 lei și 200 euro. Din cuvintele lui XXXXX XXXXX și Tașciuc V., 200 euro a transmis în aceeași zi, deoarece a vorbit ulterior cu XXXXX XXXXX și Tașciuc V. i-a comunicat personal.

Fiind audiată în ședința de judecată martorul Ceaica S. acesta a declarat că XXXXX XXXXX a venit la ei acasă și a povestit că ea s-a dus la Pălii V. pentru a lua bani în sat. Hîjdieni și a înțeles că suma era mare, suma de peste 100000 lei. Soțul ei, i-a propus lui XXXXX XXXXX ca finul ei, Tașciuc S. să vorbească cu Pălii V. ca ultimul să-i întoarcă banii lui XXXXX XXXXX și ultima a refuzat de la această propunere spunând că va scoate banii în conformitate cu rigorile legislației în vigoare.

Potrivit procesului-verbal de ridicare din 04.08.2016 prin care au fost ridicate da la partea vătămată copile tichetelor de transfer, potrivit cărora se constată faptul, că XXXXX XXXXX a transferat iar Pălii V. a primit la 08.07.2015 - 3000 ruble rusești, la data de 09.01.2014 - 10090 ruble rusești, la 23.06.2015 - 23000 ruble rusești, la 18.06.2015 - 10000 ruble rusești, (f.d. 21-23);

- copia explicației precum că XXXXX XXXXX a împrumutat lui Pălii V. în anul 2014 - 5000 lei, 27000 ruble rusești și 100 euro, în anul 2015- 100 euro și 73000 ruble rusești și 1400 lei;

- procesul-verbal de ridicare din 12.08.2016 prin care au fost ridicate de la învinuit ordinele de eliberare a numerarului (23000 ruble = 8144,30 lei și 10000 ruble = 3426 lei) (f.d. 36-43);

- ordonanță de recunoaștere în calitate de parte civilă 41690,00 lei (f.d.60);

- extras din informația financiar-valutară de pe pagina web al Băncii Naționale a Moldovei (f.d. 61,62);

- la fel, de către partea vătămată, în cadrul procesului penal a fost depusă cerere de chemare în judecată, la care au fost anexate originalele ordinelor de transfer efectuate de către XXXXX XXXXX, primite de către Pălii V.:

- nr. 1003630100113372 din 08.07.15 (3027 ruble rusești) nr. 1003630100112464 din 23.06.2015 (23000 ruble rusești), nr. 1003630100116610 din 04.09.2015 (10090 ruble rusești) și nr. 1003630100112023 (10000 ruble rusești).

Aceștia dovedesc fără echivoc vinovăția inculpatului Pălii V. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal - escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase și comportament dolosiv, acțiuni care au produs daune considerabile.

Din probele prezentate instanței și cercetate în cadrul ședinței de judecată, instanța nu a constatat existența relațiilor de concubinaj între Pălii V. și XXXXX XXXXX, or relațiile de concubinaj urmează a fi relații asemănătoare cu cele familial și prezumă ducerea unei gospodării comune, conlocuirea persoanelor împreună, or, din probele cercetate reiese că între Pălii V. și XXXXX XXXXX existau relații armonioase, relații intime, care nu pot fi asimilate cu cele familial, atunci, când din declarațiile martorilor reies că Pălii V. nu locuia în apartamentul lui XXXXX XXXXX, venea în ospeție și uneori rămânea pe noapte când XXXXX XXXXX venea din Moscova. La fel, din declarațiile marmorului Tașciuc V. se confirmă că Pălii V. cerea banii pentru rezolvarea întrebărilor la organele de drept, pentru reparația automobilelor, indicând că XXXXX XXXXX este de acord să-i împrumute acești bani, pe când în realitate, acesta având discuția anterioară cunoștea că XXXXX XXXXX nu a fost de acord să transmită acești bani. Prin declarațiile martorului Tașciuc D. se confirmă declarația părții vătămate, precum că aceasta împrumutat toamna anului 2014 banii în sumă 3000 - 5000 ruble rusești, cum XXXXX XXXXX transfera din Moscova lui Pălii V. banii, că serviciile comunale achita feciorul mai mic a lui XXXXX XXXXX - Stanislav. Martorul Ceaica S. a comunicat că XXXXX XXXXX i-a comunicat că a împrumutat banii în sumă de 100000 ruble rusești lui Pălii V. crezând că îl ajută, însă acesta nu dorea să-i întoarcă banii. Din declarațiile martorilor s-a confirmat faptul că l-au văzut de mai multe ori pe Pălii V. în incinta cazinoului, inclusive și la aparate de jocuri de noroc. La fel, martorul Ceaica L. a confirmat că în primăvara anului 2014 XXXXX XXXXX l-a întrebat dacă acesta are bani să-i schimbe 20000 ruble rusești, că urma să împrumute lui Pălii V. Martorul Tărița E. a declarat că personal a văzut-o pe XXXXX XXXXX plângând după discuția la telefon cu Pălii V., discuția fiind cu referire la bani, la ce XXXXX XXXXX i-a spus că cere banii de la Pălii V. și acesta nu-i întoarce.

Astfel, prin ansamblul de probe cercetate în cadrul ședinței de judecată, vinovăția inculpatului a fost dovedită integral, ori, din cumulul probelor cercetate în ședința de judecată reiese că banii au fost ceruți de către Pălii V. sub diferite pretexte inventate, precum că acesta are probleme cu organele de drept, are nevoie să repara automobilul, etc.

La aplicarea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 75 - 88 Cod penal, și anume: de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul comiterii acesteia, de personalitatea inculpatului, precum și de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea.

Instanța a luat în considerație că inculpatul a fost găsit vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, pentru care legea penală prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 550 la 850 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 120 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani.

Potrivit art. 16 alin. (3) Cod penal, infracțiunea comisă de către inculpatul este calificată ca mai puțin gravă.

3. Inculpatul și avocatul Meșca Emilian au declarat apel, solicitând casarea sentinței.

Apelanții au invocat că, instanța de fond s-a bazat doar pe latura subiectivă a faptelor (mărturii ale persoanelor terțe cointeresate în răzbunarea pretinsei victime asupra inculpatului) în examinarea cauzei, neavând material probatoriu obiectiv, decât chitanțe recepționării unor sume de bani de către inculpat, ceea ce poate fi calificat ca raporturi civile. În plus, nu există dovadă că inculpatul s-a obligat, în schimbul banilor, să se căsătorească cu pretinsa victimă, care în disperare, încearcă să se căsătorească cu cineva, având deja o vârstă înaintată pentru statutul de „mireasă”, fapt dovedit prin mărturii care reiese că aceasta avea multiple relații cu bărbații.

4. Potrivit deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Bălți din 26 iunie 2019, apelul a fost admis din alte motive, casat sentința în latura pedepsei și pronunțată în această parte a unei noi hotărâri.

Pălii V. a fost condamnat în baza art. 190 alin. (1) Cod penal la amendă în mărime de 500 unități convenționale, adică 10.000 lei.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a statuat că, instanța de fond a apreciat obiectiv aspectele de fapt și de drept ale cauzei prin prisma probelor acumulate și cercetate în cadrul ședinței de judecată.

Deși inculpatul nu a recunoscut faptul escrocheriei comise față de XXXXX XXXXX, totuși în confirmarea acuzațiilor aduse acestuia în baza ordonanței de punere sub învinuire din 01.11.2018, de către instanța de fond întemeiat au fost plasate declarațiile părții vătămate, care pe parcursul procesului penal a menționat, că cu Pălii V. se cunoaște din anul 2013, cu acesta s-au înțeles de forma o familie, concubina din 2013 până în anul 2015. În cadrul acestei relații de mai multe ori Pălii V. îi cerea sume de bani sub diferite pretexte, pentru stingerea datoriilor, pentru reparația automobilului ce aparține moșului, pentru procurarea automobilului de marca/model „Skoda Superb”, pentru reparația acestuia ca urmare a accidentului rutier, pentru achitarea serviciilor comunale, pentru rezolvarea chestiunilor de genul: să nu fie arestat, să nu-i fie pornit dosar penal, pentru răscumpărarea bijuteriilor din aur amanetate, etc, însă banii luați Pălii V. de fapt le juca în cazinouri, în total a împrumutat lui Pălii V. banii în suma de

6400 lei, 200 euro și 100000 ruble rusești. Transmitea personal sau prin transfer bancar lui Pălii V. sumele de bani, în alte cazuri ultimul lua banii de la feciorul său, Tașciuc V.. în toate cazurile profita de încrederea sa pe care o avea față de el. Careva recipisă nu a întocmit, or, avea încredere în el. Pălii V. promitea că banii o să-i întoarcă îndată ce va pleca peste hotare și se va angaja la serviciu, însă când îi telefona acesta nu răspundea la apelurile sale. Ulterior, a aflat, că în tot acest timp Pălii V. se folosea de încrederea sa bazată pe relație de concubinaj, pe când de fapt ultimul avea relație cu o altă femeie. Când l-a preîntâmpinat despre depunerea plângerii la organele competente,

Pălii V. a amenințat-o, ulterior solicitând să retragă plângerea sub promisiunea că îi va întoarce toți banii și îi va repara automobilul.

Instanța de apel a reținut, că cele declarate de partea vătămată XXXXX XXXXX vin în coroborare cu textul plângerii din 11.07.2016 înaintată de ultima către organele de drept, solicitând luarea măsurilor conform legii cu Pălii V., care în perioada anilor 2014-2015, prin diferite motive inventate de el, profitând de relațiile apropiate, ducând-o în eroare și mințind-o, a primit de la ea suma de 100.000 lei rusești, 6400 lei, 3600 euro. O parte din bani i-a transmis prin intermediul transferurilor bancare, altă parte i-a transmis personal, iar la solicitarea ei de a-i restitui banii Pălii V. inițial amâna restituirea, ulterior nerecunoscând sumele luate.

Instanța de fond întemeiat la baza sentinței a plasat copiile tichetelor de transfer ridicate de la XXXXX XXXXX în baza procesului- verbal din 04.08.2016, potrivit căror s-a constatat că XXXXX XXXXX a transferat, iar Pălii V. a primit la 08.07.2015 - 3000 ruble rusești, la 09.01.2014 – 10.090 ruble rusești, la 23.06.2015 – 23.000 ruble rusești, la 18.06.2015 – 10.000 ruble rusești. De asemenea, în sensul confirmării acuzațiilor aduse lui Pălii V. servesc și ordinele de eliberare a numerarului – 23.000 ruble = 8144,30 lei și 10.000 ruble = 3426 lei, ridicate de la Pălii V. prin procesul-verbal din 12.08.2015.

Vinovăția inculpatului a fost confirmată și de martorul Ceaica L., care a declarat, că cunoaște despre faptul că Pălii V. îi este dator cu ceva bani mătușii sale XXXXX XXXXX Despre relațiile între XXXXX XXXXX și Pălii V. a comunicat, că ultimul mereu o telefona, o petrecea și o întâlnea de la serviciu, împreună plecau la odihnă. Cunoaște că Pălii V. juca în cazinouri, însă cunoscând că este ruda XXXXX XXXXX mereu se ascundea de el, chipurile nu juca la aparatele de noroc.

Martorul Ceaica S. a relatat că între XXXXX XXXXX și Pălii V. au avut loc relații ca între soți. Cunoaște, că XXXXX XXXXX i-a împrumutat mulți bani lui Pălii V., inclusiv îi transfera de la Moscova prin intermediul lui Tașciuc V. Deseori îl vedea pe Pălii V. lângă localurile de jocuri de noroc. Referitor la relațiile între XXXXX XXXXX și Pălii V., a relatat în prima instanță și martorul Ceaica N., menționând că între acestea a avut loc relație de concubinaj.

Martorul Tărîță E. a declarat, că a fost martora unei discuții telefonice între XXXXX XXXXX și Pălii V. Discuția viza suma de bani, pe care ultima chipurile i-a împrumutat-o lui Pălii V.

Martorul Tașciuc D. a relatat, că cunoaște despre faptul, că Pălii V. datorează bani lui XXXXX XXXXX În luna decembrie a anului 2014 era la Moscova, când XXXXX XXXXX a expediat prin transfer bani iui Pălii V., suma și scopul transferului nu cunoaște. Erau mai multe situații de acest gen. Referitor la relațiile acestor doi poate comunica că XXXXX XXXXX dorea să creeze cu Pălii V. o familie.

Martorul Tașciuc V. a declarat că Pălii V. și mama sa XXXXX XXXXX au fost în relație apropiată. Cunoaște că ultimul de mai multe ori împrumuta de la mama sa bani, promițându-i că va restitui banii împrumutați îndată după ce se va angaja la muncă. Personal de mai multe ori l-a văzut pe Pălii V. în localurile cu jocuri de noroc.

Astfel, solicitarea apărării privind achitarea lui Pălii V. de sub învinuirea formulată, nu și-a găsit confirmare la judecarea apelului declarat, lipsind temeieri de implicare a instanței de apel în sensul casării hotărârii contestate în partea constatării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii.

Din declarațiile anterior analizate s-a constatat, că Pălii V., punând la bază relațiile de prietenie și concubinaj stabilite între el și XXXXX XXXXX, având amprenta încrederii, inducând-o în eroare pe ultima, creându-i o falsă reprezentare a realității, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase privitor la unele situații născocite din viața sa, precum că ar avea unele probleme cu organele de ocrotire a normelor de drept și că are nevoie de bani, a dobândit de la XXXXX XXXXX bani, pe care ultima le-a transmis personal, alături prin intermediul serviciilor bancare. După însușirea acestor sume, Pălii V. s-a eschivat de la restituirea lor.

Ori, instanța ierarhic inferioară, întemeiat a ajuns la concluzia, că în acțiunile inculpatului sunt prezente elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal și nu poate fi reținută poziția părții apărării precum că, inculpatul și partea vătămată sunt în prezența relațiilor civile și nu penale, instanța de apel a considerat, că instanța corect a stabilit situația de fapt și a calificat infracțiunea reținută în sarcina inculpatului, constatarea juridică corespunzând faptei prejudiciabile săvârșite de acesta și semnelor componenței infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, ori, limita între un acord civil și escrocherie este latura subiectivă, care în cadrul relațiilor civile este caracterizată prin buna-credință a părților, iar în cazul escrocheriei, prin intenția inducerii în eroare și prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase.

Este confirmată latura subiectivă a infracțiunii de escrocherie, or, la caz aceasta se manifestă prin intenția directă a inculpatului, care dorea și admitea obținerea mijloacelor bănești de la XXXXX XXXXX, prin inducerea în eroare a ultimei și prezentarea ca adevărată a faptei mincinoase privitor la unele situații născocite din viața sa, cunoscând cu certitudine că nu-i va restitui banii ultimei.

Cele analizate denotă, că prima instanță în baza probelor administrate just a stabilit circumstanțele de fapt ale cauzei, întemeiat a ajuns la concluzia vinovăției lui Pălii V. în comiterea escrocheriei în privința lui XXXXX XXXXX,

corect a calificat fapta infracțională a inculpatului conform semnelor constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (1) Cod penal.

Totodată, în procesul de stabilire a pedepsei instanța de judecată s-a condus de limitele sancțiunii amenzii, prevăzută la art. 190 alin. (1) Cod penal, în vigoare la momentul pronunțării sentinței - de la 550 la 850 unități convenționale, în acest sens ignorând prevederile art. 8-10 Cod penal și neținând cont, că față de Pălii V. urma a fi stabilită pedeapsa în limitele sancțiunii legii mai blânde, în vigoare la momentul comiterii infracțiunii.

Astfel, inculpatul Pălii V. a fost găsit vinovat de comiterea escrocheriei în privința lui XXXXX XXXXX, respectiva infracțiune fiind comisă în perioada de timp - luna mai 2013 până în luna octombrie 2015. Respectiv, sancțiunea amenzii prevăzută la art. 190 alin. (1) Cod penal (în redacția legii de până la 07.11.2016) stabilește limitele de la 200 la 500 unități convenționale.

Totodată, la aplicarea față de de Pălii V. a pedepsei sub formă de amendă, la stabilirea cuantumului acesteia în lei instanța greșit a produs calculele conform formulei 50 lei per o unitate convențională. Ori, potrivit art. 64 alin. (2) Cod penal în vigoare de până la 07.11.2016, stipulează, că amenda se stabilește în unități convenționale. Unitatea convențională de amendă este egală cu 20 de lei, abia la 07.11.2016 au intrat în vigoare modificările introduse la acest alineat prin Legea nr. 207 din 29.07.2016, fiind substituit textul „20 de lei” cu textul „50 de lei”. Respectiv, reținând principiile legii penale expuse la art. 8-10 Cod penal, la stabilirea echivalentului unităților convenționale de amendă în lei, instanța urma să se conducă de legea în vigoare de până la modificările operate în art. 64 alin. (2) Cod penal, intrate în vigoare la 07.11.2016.

Prin urmare, este oportun de a corecta eroarea admisă de către instanța de fond la aplicarea pedepsei față de Pălii V., numindu-i pedeapsa sub formă de amendă în cuantumul de 500 unități convenționale, echivalentul a 10.000 lei.

Dispozițiile sentinței ce vizează acțiunea civilă și bunul aflat sub sechestru - autoturismul de marca/model „Nissan Primera”, n/î XXXXX, urmează a fi menținute fără modificări, neconstatând temei pentru intervenire în conținutul acestora, apelanții necriticând dispozițiile în cauză.

5. Inculpatul și avocatul Meșca Emilian au declarata recurs ordinar, solicitând casarea sentinței și deciziei instanței de apel, cu achitarea inculpatului.

Apelații au invocat că, instanța de fond s-a bazat doar pe latura subiectivă a faptelor (mărturii ale persoanelor terțe cointeresate în răzbunarea pretensei victime asupra inculpatului) în examinarea cauzei, neavând material probatoriu obiectiv, decât chitanțe - dovadă a recepționării unor sume de bani de către inculpat, ceea ce poate fi calificat ca raporturi civile.

În dovedire, se invocă textul sentinței din 07.03.2019, în care la pct. 16 se invocă materialul probatoriu, insuficient (fără probe concludente și obiective) pentru a demonstra vinovăția lui Pălii V.

Astfel, instanțele de fond nu au ținut cont de faptul că încadrarea raporturilor juridice dintre „Pălii V. care datorează lui XXXXX XXXXX 100.000

ruble + 200 euro + 6400 Lei și care se află în relații de concubinaj = sunt raporturi civile și acestea nu se încadrează în prevederile legii penale.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se reține că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2., 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale acestuia, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpatului și a părții vătămate, martorilor Tașciuc D., Tașciuc V., Tăriță E., Ceaica L. și Ceaica S., procesului-verbal de ridicare din 04.08.2016, procesului-verbal de ridicare din 12.08.2016 de la învinuit a ordinelor de eliberare a numerarului, ordinelor de transfer efectuate de către XXXXX XXXXX, primite de către Pălii V., toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanțele indicând motivele pentru care au respins dovezile și versiunile apărării, probele administrate pe caz demonstrând clar și cert prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (1) Cod penal.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor

propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiate doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat probele și circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11¹), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțele de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei, în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că în acțiunile inculpatului sunt întrunite elementele infracțiunii, și că recursul de pe rol este vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 1), 2), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Meșca Emilian și inculpatului Pălii Veaceslav XXXXX, împotriva deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Bălți din 26 iunie 2019, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 13 decembrie 2019.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun